

vaslatok ellen és az általános szavazati jog mellett. (Éljenzés. Javasolja, hogy a kérvények részben tétessenek a Ház asztalára, részben adassanak ki a kérvényi bizottságnak.

(Szavaznak.)

Ráth Endre kéri, hogy minden kérvényre külön tétessenék föl a kérdés és mindegyikre nézve ellenindítványt nyújt be.

Hajós Kálmán: Adassanak ki a sőhivatalnak! (Derűtség. Zaj.)

Elnök jelenti, hogy az első — Gyürüs község — kérvényre névszerinti szavazást kértek, tehát elrendeli. Előbb szünetet ad.

Szünet után megtörténik a szavazás.

Elnök kihirdeti az eredményt. Igennel szavazott 115, nemmel szavazott 326 képviselő, tehát... (Derűtség.) Bocsánat, tévedtem, mert távol volt 326 képviselő és nemmel szavazott 16, tehát 99 szótöbbséggel az elnöki előterjesztést fogadta el a Ház. Jelenti, hogy a további négy kérvényre a névszerinti szavazást holnapra kéri halasztani, tehát a hatodikra kerül most a sor. Elrendeli a szavazást, amely előtt szünetet ad.

Szünet után megtörténik a szavazás, amelynek az eredménye, hogy a Ház az elnöki előterjesztést fogadja el.

Ezután a tegnapi mára halasztott névszerinti szavazásokra került a sor.

(Kristóffy mandátumát igazolták.)

Telegdy József, a nyolcadik bíráló-bizottság nevében jelentést tesz arról, hogy a bizottság megvizsgálta Kristóffy József mandátumát és azt rendben találta. Az elnök ennek alapján Kristóffy végleg igazolt képviselőnek jelenti ki.

Napirend szerint következett a névszerinti szavazás a Kassai polgárság kérvényére vonatkozó elnöki előterjesztés és Lovász Mártonnak ezzel szemben benyújtott ellenindítványa fölött.

A Ház ezután névszerint szavazott a pilis-szántói polgárság kérvénye dolgában, az elnök előterjesztésével szemben beadott ellenindítványra; 101 szótöbbséggel az elnök előterjesztését fogadták el. Miután a napirend következő pontjánál Lovász Márton ellenindítványát visszavonta, a névszerinti szavazás elmaradt.

Lukács László pénzügyminiszter, a Baja-Bездán helyi érdekű vasutáról szóló jelentést terjeszti a Ház elé. A bizottságokhoz utasítják.

Elnök: A holnap üléseben kellett volna Eitner Zsigmondnak önálló indítványát megokolni. Minthogy azonban Eitner elnöki engedéllyel távol van, javasolja, hogy az indítvány megokolása az augusztus 14-iki ülés napirendjére tűzessék ki. A Ház ehhez hozzájárult.

A napirend megállapítása után az ülés két óra előtt véget ért.

Bécsi lapok Khuen politikájáról. Az előkelő, vezető bécsi lapok az elragadtatás hangján írják Khuen miniszterelnök körleveléről, melynek célja tudvalevőleg az, hogy alaposan tájékozódjon a kormány, milyen választói reformot akar az ország. Közülük a három legtekintélyesebb bécsi lap kritikáját:

Neue Freie Presse: „Figyelmet keltő körrendeletet intézett gróf Khuen-Hédervány Károly miniszterelnök a jobbára tudományos egyesületek sorához. Ez a körrendelet összefügg a választói reform előkészítésével és újabb bizonyítéka annak, hogy a magyar kormány komolyan veszi a választójog reformját és már most foglalkozik annak előkészítésével... A miniszterelnök körlevele alkalmas a közvélemény figyelmét újból arra a tényre irányítani, hogy a kormány és a mostani többség programjának fontos pontja a választói reform megalkotása.“

Die Zeit: „A rendelet különösen a Justh-pártban, amely az általános választójog megalkotásáért a legerősebben agitál, élénk meglepetést keltett. A rendeletből ez a párt azt következteti, hogy a kormány mégis csak kompromisszumot fog kötni a választó- és a védőreform között.“

Neues Wiener Tagblatt: „Politikai körök arra utalnak, hogy az ellenzék a magyar kormány-

nak mai lépéséből megismerheti azt a komolyságot, amellyel a kormány a választójog reformja kérdésének gyors megoldására törekszik.“

Az edelényi vérengzés.

— Vallatják Regula Edét. —

(Saját tudósítónktól.) Regula Edét, aki a csendőrök vallatására egyre tagadott, tegnap este beszállították vasraverse a miskolci ügyészség fogházába.

Regula Ede az egész éjszakát ébren töltötte. Testben megtörve, fejét a tenyerébe hajtva virrasztott és többször hangosan felzokogott. Ma délelőtt kilenc órakor fellevezték Kalocsay Kálmán dr. vizsgálóbíró elé, de a vizsgálóbíró előtt is tagadta a rettetes gyilkosságot. Nem akarja beismerni, hogy a fejsze az övé, hogy a fejszén talált rongydarab beleillik a köténye hasításába. Remegve egyre csak azt ismétli:

— Nem én voltam. Nem én voltam.

Arra a kérdésre, hol volt a végzetes este, nem tud válaszolni. A pénzről, amelyet elköltött és amelyet nála találtak, szintén nem tud felvilágosítást adni.

Kedden délben Regula Imre apját szembesítették a gyilkossal, aki a csendőrök előtt a fejszéről azt vallotta, hogy abban a saját fejűjét felismeri.

Ma ismételten több ízben is kihallgatták Regula Edét. A gyanúsított legény a legteljesebb határozottsággal tagad. Ezzel szemben megállapították, hogy Regulának vasárnap reggel véres volt a gallérja és a nyaka. A nyakáról az aludt vért egy miskolci borbélyinas mosta le, akivel szembesítették a gyanúsított embert. Az inas határozottan ráismert. A súlyos gyanura a csendőrség Regulát letartóztatta.

A nyomozó hatóság ma intézkedett, hogy Regula Ede menyasszonyánál, Zsóka Teréznél Gagybátoron is házkutatást tartsanak. Fontos eredményt várnak ettől az intézkedéstől, mert Regula Ede állítólag azért követte el a gyilkosságot, hogy pénzhez jusson és ilyen módon feleségül vehesse Zsóka Terézt. Ezenkívül ma több edelényi embert is kihallgattak több-kevesebb gyanus körülményre, de a kihallgatás után valamennyi vallomás jelentéktelennek bizonyult.

Érdekes, milyen ellenséges a viszony Edelény és Miskolc között. A csendőrség például a világ minden kinciséért sem értesítette volna a miskolci rendőrséget. Reggel öt órakor fedték föl a rémséget, a miskolci rendőrség pedig csak délután négy órakor tudta meg idegen emberektől, hogy Edelényben a korcsmáróst és családját lemészárolták.

A nyomozást folytatják Regula Ede barátai ellen is. Mert a cingár legény egymaga vállalkozott a többszörös gyilkosságra. A csendes borsodmegyei községben akadt egy-két elvetemült ember, akik segédkezett nyujtanak a leg-kihajtelenebb gonoszszághoz.

Az edelényi határban a kukoricásban elfogták Kiss László edelényi kondást, aki részegen, véres ruhában aludt. Bizonyítékok hiányában szabadon bocsátották. Azonkívül letartóztatták a csendőrség Gagybátorban egy ácsmunkást, aki vasárnap Edelényben volt és sokat időzött Czeislerék korcsmájában. Igazolni tudta alibijét és ezt is szabadon bocsátották.

Czeisler Ilona, a tragikus sorsú leány, akinek a legtöbb szenvedés jutott ki, még él. Vasárnap este szállították be a miskolci közkórházba, hol hétfőn meg is operálták. Őntudata még egy pillanatra sem tért vissza. Mesterségéig eszméletlenül feküdt. Az orvosok, Singer kórházi főorvossal az élőkön mindent megtesznek, hogy a fiatal teremtetést megmentsek az életnek, de nem sok jóval bíztatnak. A nyomozás

egyszerre eredményes lehetne, ha a leány csak néhány percre is magához térne, mert Regula Edét ő jól ismerte.

Éjjel jelentik Miskolcra, hogy Czeisler Ilonka este hat óra után nagy kínok között az ottani kórházban meghalt. Haláláig egy pillanatra sem tért magához.

A csendőrség folytatja a nyomozást. Regula folyton tagad, de mindegyre több bizonyíték szól a bűnössége mellett.

Parasztdráma Csanádban.

— Négy gyermek meggyalázott anyja. —

(Saját tudósítónktól.) Megdőbbentő családi dráma játszódott le kedden éjjel Csanádalberti községben. Turján György ácsmester felesége baltával lefejezte sógorát. A véres gyilkosság oka az, hogy Turján Márton a fivére távollétében hallatlan brutalitással meggyalázta sógornőjét. A merénylet után az ittas legény lerogyott egy székre és elaludt. A meggyalázott asszony fölhasználta ezt az időt és az alvó embert a férje szekercéjével lefejezte. A rémes gyilkosság után az asszony önként jelentkezett a csendőrségnél, amely letartóztatta.

A véres családi drámáról részletes tudósításunk a következő:

Turján György nyolc évvel ezelőtt vette feleségül a község egyik szorgalmas és becsületes leányát, Makovicz Annát. Boldog egyetértésben éltek. A szorgalmas asszony annak ellenére, hogy négy gyermekük volt, férje csekély keresményét úgy osztotta be, hogy sohasem láttak szűkséget.

Az utóbbi időben azonban fölbomlott a békés családi élet. A házhoz került Turján Márton, az ácsmester testvéröccse. A legény szemvetett az asszonyra, akinek ettől a pillanattól kezdve nem volt maradása. A legény állandóan üldözte a szerelmével, de az asszony ridegen visszautasította. Később, amikor már az intés nem használt, elpanaszolta a férjének az öccse tovakodását. Az ácsmester emiatt többször ki is tiltotta a házából, de a legény mindannyiszor betolakodott hozzájuk. Különösen akkor, amikor a férj nem volt otthon.

Kedden is így történt. Az ácsmester elment cséplésre. Ezt megtudta Turján Márton és bekopogtatott az asszonyhoz. Az azonban nem bocsájította be, mert félt a brutális legénytől. Turján Márton erre elment a korcsmába és leitta magát. Tíz óra tájban felhagyott a dorobézolással és visszament az asszonyhoz, aki azonban újból ajtót mutatott neki. Erre a legény a sógornőjével egy földél alatt lakó beteg nagybátyja ablakán zörgetett, aki nem ismerte az asszonyt és a legény között fönnálló feszült viszonyt és bebocsátotta.

Ez egyenesen sógornője szobájába ment, aki négy gyermekével már mélyen aludt. A részeg legény ölelgetni kezdte a sógornőjét, aki erre ijedten fölrezzent és kiszabadította magát a legény karjai közül. Ez újra rátámadt, fojtogatni kezdte, a kis gyermekeket sem kimélte meg az ütlegetéstől. A fokozódó félelem és a dulakodás az asszony erejét végleg elvette, úgy, hogy a brutális legény aljas szándéka győzedelmeskedett. A merénylet után egy székre rogyott a legény és álomba merült. Az asszonyban föllázadt a női becsület és rémes bosszút állott a meggyalázóján. Férje szekercéjével fültövon vágta az alvó legényt, majd két hatalmas csapással lefejezte.

Az asszony megborzadt a rémes látványra és kétségbeesésében önmagát is elakarta pusztítani. Könyörgő kis gyermekei azonban eltérítették ettől a szándékától. Jelentkezett a község házában és följelentette magát. Miután a csendőrség meggyőződött az asszony állításának valódiságáról, letartóztatta és átkísérte a makói járásbírószágra.